

Д.В. Карнаух, студентка

Л.В. Кузьменко, доцент

Т.С. Шовкопляс, старший викладач

ЕФЕКТИВНІСТЬ СПРОЩЕНОЇ СИСТЕМИ ОПОДАТКУВАННЯ, ЇЇ НЕДОЛІКИ ТА ПЕРЕВАГИ

Спрощена система оподаткування, обліку і звітності суб'єктів малого підприємництва запроваджена з метою державної підтримки малого підприємництва в Україні.

Основною метою державної підтримки малого підприємництва є: створення умов для позитивних структурних змін в економіці України; сприяння формуванню і розвитку малого підприємництва, становлення малого підприємництва як провідної сили в подоланні негативних процесів в економіці та забезпечення сталого позитивного розвитку суспільства; підтримка вітчизняних виробників; формування умов для забезпечення зайнятості населення України, запобіганню безробіттю, створення нових робочих місць.

На перших етапах становлення спрощеної системи оподаткування в Україні малому підприємству були надані певні пільги, проте через певний час введені обмеження при використанні спрощеної системи бухгалтерського обліку та оподаткування. Дані статистики підтверджують зниження кількості суб'єктів господарювання малого та середнього бізнесу, які працюють на спрощеній системі.

Для здійснення державної політики щодо підтримки малого підприємництва було запроваджено Податковий кодекс України. Відповідно до нього спрощену систему оподаткування обліку та звітності застосовували для таких суб'єктів малого підприємництва: фізичні особи, які здійснюють підприємницьку діяльність без створення юридичної особи і у трудових відносинах з якими, включаючи членів їх сімей, протягом року перебуває не більше 20 осіб та обсяг виручки яких від реалізації продукції (товарів, робіт,

послуг) за рік не перевищує 3 млн. гривень; та юридичні особи – суб'єкт підприємницької діяльності будь-якої організаційно-правової форми та форми власності, в яких за рік середньооблікова чисельність працюючих не перевищує 50 осіб і обсяг виручки від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за рік не перевищує 5 млн. гривень [1].

Вважаємо, що для перших двох груп платників встановлено досить лояльні умови оподаткування, що проявляються насамперед у розмірі ставок: у межах від 1 до 10 % (для першої групи) та у межах від 2 до 20 % (для другої групи) розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового року [2].

Проте, поряд з перевагами спрощеної системи оподаткування суб'єктів малого підприємництва, існують і певні вади, що стримують розвиток малого підприємництва в Україні, зокрема: обмеження обсягів виручки суб'єктів малого бізнесу, які дають право використовувати спрощену систему оподаткування; суми єдиного податку фізичної особи-платника податку сплачуються авансом за звітний період. При цьому не враховується, чи буде фактично отримано дохід від здійснення такої діяльності за звітний період; елемент подвійного оподаткування в спрощеній системі за ставкою 3 % за умови сплати ПДВ. Оскільки 3 % податку нараховується виходячи з виторгу, включаючи ПДВ, яка надходить від покупців на поточний рахунок чи в касу підприємства, а це з економічної точки зору не є конструктивним.

Таким чином, можна зробити висновок про те, що важливо втілювати державні програми підтримки малого бізнесу, а саме: забезпечувати рівноправність для всіх суб'єктів підприємницької діяльності; звільняти новостворених підприємців на кілька років від податків, тобто надавати підприємцям податкові канікули, щоб зменшити зловживання, що дискредитують спрощену систему.

Список літератури: 1. Податковий Кодекс України від 01.01.2012 року. 2. Л.П. Коваль «Зміни у спрощеній системі оподаткування та їх вплив на фінансову безпеку малого підприємництва». Науковий вісник НЛТУ України. – 2012. – Вин. 22.1, с. 244-249.